

[Chr. J. Hansen.]

ikke nogen særlig Plan, men det var Ministerens Opfattelse, at Boligbyggeriet og Erhvervsbyggeriet skulde være Nr. 1. Den højtærede Minister gav ikke særlige Oplysninger om, hvad han henregnede til Erhvervsbyggeri, men Skolebyggeriet maatte komme paa anden Plads. Saaledes har jeg forstaaet Svaret, som jeg i øvrigt takker den højtærede Indenrigsminister for.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg vil blot i Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkning sige, at jeg ikke tør paa-staa, at man ikke i Byggenævnet har en vis Plan for disse Tildelinger. Jeg vil mene, at man har det, men jeg er ikke i Besiddelse af denne Plan og har heller ikke Mulighed for at kunne give Oplysninger om den; men jeg skulde tage meget fejl, om ikke den gaar i den Retning, som jeg her har antyd-

Herved sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3995; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 614).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Blandt de Emner, der gennem den sidste halve Snes Aar har været diskuteret stærkt i visse kommunale Kredse, indtager Erhvervsbeskatningen en meget fremtrædende Plads. I den korte Tid, jeg har været Minister, har jeg da ogsaa mødt Spørgsmaalet adskillige Gange. Jeg har mødt det paa Møder, hvor interesserede Kommunalfolk var til Stede, og jeg har mødt det i Form af Henvendelser, dels fra kommunale Organisationer, dels fra Enkeltpersoner. Det er bemærkelsesværdigt ved disse Henvendelser, at ingen af dem, der har foretaget dem, har været helt tilfreds med Lovgivningen. Jeg siger ikke, at der ikke findes Folk, som er tilfredse, men man møder dem ikke, i alt Fald, jeg har ikke mødt dem. Jeg siger heller ikke, at der ikke

er Folk, der glæder sig over denne Lovgivnings Eksistens, men det maa da siges, at de glæder sig i Stilhed.

Det er altsaa Kritikerne af Lovgivningen, jeg har mødt, og Kritikken angaar forskellige Omraader inden for Lovgivningen, og den fremtræder med højst forskellig Styrke. De mest yderliggaaende Kritikere forlanger simpelt hen Loven afskaffet, og det skal efter deres Opfattelse helst ske pr. omgaaende. Sligt er naturligvis forstaaeligt, men fordi en Ting er forstaaelig, derfor er det jo ikke sikkert, den er helt rigtig, og jeg for min Part maa hævde, at i alt Fald Ønsket om at faa Loven helt fjernet ikke er rigtig under alle Omstændigheder. Det betyder naturligvis ikke, at det ikke under visse Omstændigheder kan være rigtigt. Denne Tanke vilde efter min Opfattelse være baade rigtig og rimelig, hvis man kom frem til en bedre og mere retfærdig Byrdefordeling Kommunerne imellem end den, man har i Øjeblikket. Hvis man kunde naa frem til en Udligningsordning, der var bedre og mere fyldestgørende end den, der eksisterer nu, ja, saa kunde man for Alvor drøfte Tanken om helt at ophæve denne Lovgivning.

Men jeg ser ikke rettere end, at saa længe det ikke er sket, saa længe vil man være nødt til at opretholde en vis Erhvervsbeskatning. Det har jeg da ogsaa forstaaet erkendes af de ærede Forslagsstillere; de hører med andre Ord til de mindre vidtgaaende Kritikere, dem, der holder sig til enkelte Urimeligheder, som findes i Loven; i alt Fald til dem, som vil sætte ind paa at faa enkelte af Urimelighederne fjernet. Og det, man da har hæftet sig ved i det Forslag, der foreligger her, er to Ting. Det er for det første Bestemmelsen om, at man kun maa have 1 000 Kroners Erhvervsindtægt, før Erhvervsskattepligten indtræder, og for det andet, at ens samlede Indkomst kun maa være 3 000 Kr., før det samme er Tilfældet.

Naar man skal se paa disse Tal og den Tanke, der ligger bag ved dem, kan det maaske have en vis Interesse at gøre sig klart, hvorfor man har sat dem ind i Loven. Uden at vide noget helt bestemt derom maa jeg være af den Opfattelse, at 1 000 Kr.s Grænsen hører sammen med dette, at man har ønsket at faa de mindste Erhvervsindtægter fjernet af Lovgivningen, man har altsaa ment, det ikke var rimeligt, og at det heller næppe kunde betale sig, at Kommunerne beskæftigede sig med disse helt smaa Indtægter. Og naar man har sat 3 000 Kr.s samlet Indtægt som Grænse for, at man i det hele taget skal kunne erhvervs-